

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Tylvten til Vedkommende

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1663. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_331-txt-shoot-idm147.pdf (tilgået 04. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men, der er imidlertid forefaldet Noget, som giver Sagen et andet og *alvorligere Udseende*. Dertil regner jeg ikke, at der er udkommet nogle trykte Blade, som kalde sig: Giendrivelse af Baggesens Angreb paa Sproget i den ham tilsendte latinske Udfordring, tilligemed en endelig Erklæring til Publicum. *Fra de Tolv*, thi Sligt giver kun Sagen et mere *latterligt Udseende*. "*De Tolv*" er nemlig, saavidt jeg veed, langt fra at være noget *lovgyldigt* Forfatter-Navn, end ikke noget Kiendings-Navn man kan tilegne sig, uden først at tage det fra Christi Apostler; og da nu ovenikøbet disse Blade, istedenfor at prøve paa et Forsvar for Tylvtens *Udfordring*, hvorom det ene *gjælder*, kun beskæftige sig med at *forsvare de latinske Ord og Talemaader* i den, samt til Slutning at fortælle Publicum: at Udfordringen udsprang af en overvættets *moralsk Følelse*, som man nu maa søge Tylvten for at finde; saa bør man helst antage, at det er en Spotte-Fugl, der har skrevet de Blade, for at gjøre Nar ad Tylvten, og det vil jeg, *for Tylvtens Skyld*, antage, til jeg seer den med alle tolv Navnes Underskrift vedkiende sig dette, som Alvor betragtet, 1664i mine Øine mageløs uforskammede Drengestykke. At nu en *Anonymus* har taget *Det for gode Vahre*, og forsikkert, at disse Blade, skal, ved hans Hjælp, *for Eftertiden* blive et hæderligt Vidnesbyrd om Dannelselse og Retsindighed *blandt* adskillige af *vort Universitets* haabefulde *Medborgere*, det vilde, *i sig selv* kun give Tingen et endnu mere latterligt Udseende, thi enten maa Tylvtens *anonyme Forsvarer* ansees for en af Tylvten selv, eller, hvis Omstændighederne ei tillade det, bør man antage den anonyme Anpriisning af et anonymt, som det synes, ironisk Forsvar for Tylvten, for en overbydende Ironie. Det Sidste antog jeg, *for Literatur-Tidendens Skyld*, gierne, men da samme Blads Redacteur er en bekiendt alvorlig og agtværdig Videnskabs-Mand, saa kan ingen Alvors-Mand længer behandle Sagen som Spas, eller som en blot Politie-Sag; den faaer med Eet et saare alvorligt Udseende, og skal fra nu af derefter behandles. Saalænge den anonyme *Tylvt-Priser* ikke *offenlig* nævner sig ved Navn, da holder jeg mig til Bladets Redacteur, som har et Navn, og har i sit Blad ladet Tylvtens Banner reise: et Banner som, efter min og Fleres Mening, er et *Krigs-Banner* mod den historisk-danske Literatur, saasnart det bliver andet end en Pege-Pind i en Dreng-Haand. Ja, selv naar den anonyme Recensent nævner sig, selv da maa Tidendens Redacteur tilligemed ham staae til Ansvar, thi her er ikke Talen om noget Videnskabeligt, der ligger udenfor hans Fag, ei om en literair Vurdering af et Skrift, Talen er om Tylvtens *Ret* til at udfordre Baggesen, *som* den udfordrede ham, herom har enhver ældre bekiendt Forfatter *Stemme*, og Literatur-Tidendens Redacteur maa nu antages at have givet *Tylvten sin*. Langt fra nu at ansee denne Stemme for ubetydelig, anseer jeg Professor *Peter Erasmus Müllers* hele *Forfatter-Stemme* for saa betydelig, at den maa agtes for hvad den aabenbar er: en agtværdig Forfatters ubetingede Stemme *imod* enhver Forfatter, som har givet eller herefter giver *sin Stemme* ubetinget *mod Tylvten*. Nu er jeg en Forfatter som har givet *min Stemme* ubetinget mod Tylvten, jeg har grundet Formodning om, at Professor Müller ei nu vil nægte mig en Stemme, han selv 1665for længe siden har tilkiendt mig blandt danske Forfattere, og fra nu af er Udfordrings-Sagen ikke længer Noget der skal eller kan afgjøres med Tylvten, men for det Første imellem Professor Müller og mig, som de eneste bekiendte Forfattere, der hidtil utvetydig have givet deres Stemme.